

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΜΗΝΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1996 ΕΤΟΣ 6 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 85 - ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 3Α 43332 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΚΑΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ!

Πολλοί γνωρίζουν ότι η Λάκκα Σούλι είναι η πιο παρατημένη περιοχή. Ολίγοι όμως θυμούνται την πεζοπορία από Λούρο, Λέλοβα, Παραμυθιά, Φανάρι, Γιάννενα για προμήθεια και μεταφορά αγαθών στον τόπο.

Από την εποχή των Σουλιωτών ακόμα η ίδια μέθοδος η ίδια τακτική συνεχίστηκε μέχρι το 1950.

Στα 1920 ο Μπότσαρης έταξε δρόμους, δερβένια και τσιαντέδες κι έβγαине βουλεύτης. Στις μετέπειτα δεκαετίες συνεχίσθηκαν τα ίδια κι απαρράλλαχτα. Με τάματα, με υποσχέσεις στον παραγκωνημένο λαό της περιοχής και έργα πουθενά.

Κάποιες αλλαγές ενεφάνησαν κατά την δεκαετία του 1950 στη διάνοιξη δρόμου προς Λάκκα Σούλι. Τίποτα άλλο!

Στο υποτυπώδες αυτό οδικό δίκτυο βαδίζουμε και σήμερα. Δεν πρέπει να συνεχίζεται αυτή η κατάντια. Δεν ταιριάζει η ίδια αδιαφορία. Δεν είναι ίδιες εποχές. Ήδη βαδίζουμε προς το 2.000 και πρέπει τα έργα να είναι αποδοτικά, να είναι υπαρκτά! Να αποδίδουν άμεσα οφέλη για τους νέους στον τόπο μας.

Η βελτίωση του οδικού δικτύου είναι πρώτο αίτημα αλλά και πρώτο καταστάλαγμα του πανλακκιώτικου συνεδρίου που έγινε στις 9, 10, 11 Αυγούστου στο Ρωμανό.

Το οδικό δίκτυο θα συντελέσει στην αναβάθμιση της ζωής των κατοίκων της περιοχής, τώρα και στο μέλλον. Η διάνοιξη και ασφαλίτιστρωση των δρόμων όλων των χωριών θα παίξει ανασταλτικό ρόλο στην ερήμωση του τόπου, που είναι η μεγαλύτερη πληγή για την επαρχία.

Το βάρος της ερήμωσης το φέρνουν όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν μέχρι σήμερα. Με την αδιαφορία τους συνέβαλαν στην ερήμωση των χωριών.

Χρόνια και χρόνια τώρα ακούμε για Εγνατία οδό για σιδηροδρομική γραμμή, για θαγόνια να φέρουν τις πρώτες ύλες, να μεταφέρουν εμπορεύματα στην Ηπειρο,

στα εργοστάσια της Ηπείρου, που έπρεπε να γίνουν για να κρατίσουν πληθυσμό, σιδηρόδρομος πουθενά!

Καταστρέψαμε και αυτό που έχει γίνει επί Τρικούπη Καλιδόνα - Μεσολόγγι - Αγρίνιο για να διαφορέσουν τα λεωφορεία. Τα ΚΤΕΛ χωρίς να υπολογίζουμε τις ανάγκες της βορειοδυτικής Ελλάδας και γενικότερα την εξυπηρέτηση της Ένωσης των Ευρωπαϊκών κρατών. Η εξυπηρέτηση αυτών τούτων των κατοίκων της Ηπείρου.

Η κατανομή του προϋπολογισμού της χώρας κάθε χρόνο δεν γίνεται σε σωστή βάση. Και αν θέλετε, αυτό εκμεταλλεύθηκε ο κομμουνισμός για να επιφέρει με την συμπεριφορά του κάποια γνωστά δεινά στον τόπο.

Με τα σημερινά δεδομένα πρέπει σε κάθε σπίτι στην Λάκκα Σούλι να πάει δρόμος. Σε κάθε χωριό να γίνει

άσφαλτος. Κάποια αρτηρία να διασχίζει την περιοχή από τον κόμβο της Τύριας μέχρι την Πρέβεζα. Διάνοιξη δρόμου από τον κόμβο των Δερβιζιάνων, παραποτάμια του Λακκιώτικου Αχέροντα να περνάει στα Κουπάκια, να φθάνει στο Παλαιοχώρι Μπότσαρη πιο άνετα και σύγνοτα.

Η οδική σύνδεση Πλατάνια - Λίππα - Αχλαδέα είναι απαραίτητη. Για να δουν οι κάτοικοι κάποια ανακούφιση και οι νέοι να σκεφθούν ότι αξίζει ο δρόμος της επιστροφής στον ιστορικό τόπο. Ο δρόμος Ζωτικό - Σούλι και άλλοι.

Για να γίνει κάτι τέτοιο και άλλα έργα αναπτυξιακά θα πρέπει η κατανομή του προϋπολογισμού της χώρας να πάρει ίσες διαστάσεις στον Ελληνικό χώρο.

Οι κάτοικοι της Λάκκας Σουλίου είναι πατριώτες!

Τους διακρίνει η φιλοπατρία. Δεν θέλουν να διαφορέψουν σε βάρος των νησιών του Αιγαίου και των ακριτικών περιοχών. Αναζητούν την φροντίδα της πολιτείας και το μερίδιό τους στον καταμερισμό του δημόσιου κουρβανά. Γνωρίζουν τι είχαν, τι έχουν τι τους πρέπει!

Σε όλα τα χωριά και τους μακαλάδες έχουν γίνει σχολεία και παιδιά πουθενά. Έχουν γίνει μουσεία. Όλα κλειστά. Μηνέν γάμοι στα χωριά, μηνέν γεννήσεις, μηνέν βαφτίσεις. Η ζωή στο χωριό πάει να νεκρώσει! Χωριό των γερόντων πλέον. Αυτή είναι η πρόβλεψη της πολιτείας;

Οι πόλεις και κυρίως η πρωτεύουσα δολοφονήθηκαν με την μεγάλη αστυφιλία. Το ωραίο Ελληνικό χωριό εκτελέστηκαν εν ψυχρώ, με τους κακούς υπο-

λογισμούς των εκάστοτε κυβερνήσεων. Αυτό δεν πρέπει να συνεχισθεί.

Πως ξέφυγε κι έγινε το Κέντρο Υγείας Δερβιζιάνων και το Κέντρο Υγείας Θεσπρωτικού. Αλλιώς η περιοχή, οι κάτοικοι από πλευράς υγείας ήταν για κλάματα, για μοιρολόγια.

Εκφράζουμε δημόσια και δια του τύπου τα συγκαρητήρια του Συλλόγου Αχλαδεωτών Λάκκας Σουλίου στα πατριωτάκια που αποτελούν το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για την πρωτοβουλία που είχαν και κάνουν εδώ και λίγα χρόνια τώρα αυτές τις βασικές εκπαιδεύσεις στα χωριά της Λάκκας Σουλίου. Ιδιαίτερα για το Α' Πανλακκιώτικο συνέδριο που έφερε πάρα πολλά στην επιφάνεια. Παλεύουν τα μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας με τις αρχές, τις δημό-

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Το Πανηλακιώτικο Αναπτυξιακό Συνέδριο να έχει και συνέχεια

Στις 9, 10 και 11 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε το από προ πολλού αναγγελθέν Παλλακιώτικο Συνέδριο, που στόχο είχε την καταγραφή και προώθηση των προβλημάτων της περιοχής μας.

Η "ΦΩΝΗ" παρακολούθησε και τις τρεις ημέρες τις εργασίες των Λακκιωτών συνεδρών.

Πρώτα απ' όλα οφείλουμε να συγχαρούμε τον πρόεδρο κ. Αριστείδη Καρρά, από το Ζωτικό, την Ομοσπονδία Λακκιωτών και ολόκληρο το Δ/τικό Συμβούλιο για την όλη τους δραστηριότητα καθώς και τους προέδρους των αναπτυξιακών συμβουλίων

της περιοχής Λάκκας κ.κ. Δημ. Παππά και Ελευθ. Ντάσιο.

Ο τόπος μας έχει ανάγκη από τέτοιες ενέργειες. Οι κάτοικοι θα πρέπει να αλλάξουν τρόπο σκέψης και ενέργειας και να αντιληφθούν πως η συλλογικότητα είναι εκείνη που μπορεί να προωθήσει λύσεις για τα χρονίζοντα προβλήματά μας.

Το συνέδριο αυτό αν όχι τίποτε άλλο ταρακούνησε τα λιμνάζοντα νερά. Εθιξε κάποιες λεπτές χορδές στο συναίσθημα των κρατούντων και τέλος έκανε γνωστό στην κοινή γνώμη ότι εδώ υπάρχει σοβαρό πρόβλημα κι ακόμη ότι η

Λάκκα έχει και το ανθρώπινο εκείνο δυναμικό που μπορεί να αλλάξει την καθοδική πορεία αυτού του τόπου, αυτού του λαού.

Αυτή είναι η γενική εντύπωση που άφησε το συνέδριο. Ποιά όμως είναι η ουσία;

Ομιλητές από διάφορους πανεπιστημιακούς κλάδους, ειδικοί πάνω σε θέματα ανάπτυξης έλαβαν το λόγο και είπαν διάφορα. Έκαναν διαπιστώσεις, εξέφρασαν την απογοήτευσή τους, μας συμπόνεσαν, λυπήθηκαν για την κατάντια μας και τέλος έκαναν και μια ευχή, να πάει αυτός ο τόπος μπροστά.

Κανένas, εκτός ελαχί-

στων, που θα αναφέρω παρακάτω, δεν μπόρεσε να κάνει μια ολοκληρωμένη πρόταση πάνω σε έναν τομέα για την ανάπτυξη της περιοχής.

Αναφέρω οχρητικά: Πολιτιστική κληρονομιά. Ιστορικά στοιχεία. Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τόπου και κατοίκων. Κτηνοτροφία - καλλιέργεια. Αλλαγή είδους κτηνοτροφίας. Δενδροκαλλιέργεια π.χ. ελαία, συκή κ.α. Εξέταση εδάφους και υπεδάφους. Αξιοποίηση σχιστόπλακας και ροζ οικοδομικής μαρμαρόπετρας. Αξιοποίηση βειούχων

Συνέχεια στην 2η σελίδα

Μου τα λένε και τα γράφω

✓ Στις 10 Αυγούστου και με πρωτοβουλία του προέδρου του συλλόγου Ηπειρωτών Θρωασίου Πεδίου κ. Γεωργίου Μακρέσια ιεροψάλτη τελέσθηκε στον καθεδρικό Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Γεωργάνων Μέγας Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας, παράκληση και απόδειπνον. Την ιερά αυτή ακολουθία που πρώτη φορά γίνεται στους Γεωργάνους παρακολούθησε σύσσωμο το χωριό. Αποφασίστηκε κάθε χρόνο, το πρώτο Σαββατόβραδο πριν το Δεκαπενταύγουστο να καθιερωθεί η παραπάνω θρησκευτική εκδήλωση.

✓ Μεγάλη επιτυχία σημείωσε το θρησκευτικό λαϊκό πανηγύρι στην Παναγία Τόσκει το Δεκαπενταύγουστο. Η ειδική τελετή των εγκαμίων που άρχισε στις 7 μ.μ. την παραμονή και τελείωσε στις 12.30 μ.μ. δημιούργησε βεβαίως κάποιο πρόβλημα στην διασκέδαση των πανηγυριωτών αλλά εκπλήρωσε με άφατο θρησκευτικό συναίσθημα τις καρδιές των τριών χιλιάδων και πλέον προσκυνητών. Τούτο το πανηγύρι, το μοναδικό στον τόπο μας θα πρέπει οι ασχολούμενοι με αυτό να το οργανώσουν σε μια νέα βάση που να δένει και με την ιστορική προσφορά του Μοναστηριού, όπως π.χ. κοινά συσσίτια κ.λ.π.

✓ Το πανηγύρι στη Σμερτιά έγινε όπως

πάντα στο ιστορικό δέντρο του Βόγλη, στο εκκλησάκι της Παναγίας. Ενα βράδυ κι ένα γιόμα ήταν αρκετό να διασκεδάσει και να ξεφαντώσει η Άνω και Κάτω Σμερτιά με τους ντόπιους και τους ξενιτεμένους της.

✓ Δεν έγινε δυνατό να συνεχιστεί όπως είχε αρχίσει πριν δύο χρόνια το πανηγυράκι στον Αγιο Κοσμά του Λεπαδιού. Οι αρμόδιοι κοινωνικοί και πολιτιστικοί φορείς πρέπει να έχουν πάρει το μήνυμα της επιθυμίας των συγχωριανών αλλά και των Λακκιωτών για τη συνέχιση του πανηγυριού αυτού.

✓ Πολλοί μου τηλεφώνησαν και άλλοι με ρώτησαν να τους πω αν είναι υπαρκτό το πρόσωπο του μικρού ήρωα Χρηστάκη που αναφέρεται σε διήγημα του περασμένου φύλλου της "Φωνής". Και βέβαια ο μικρός Χρηστάκης ζει και βασιλεύει και απολαμβάνει την ευλογία του Θεού.

✓ Πολλές γιορτές εφεύραν οι άνθρωποι τελευταία απομimesη η μια της άλλης. Γιορτή κρασιού, γιορτή ρακιού, γιορτή ψαριού κ.λ.π. Εμείς εδώ, σαν δεν είχαμε τίποτε άλλο να γιορτάσουμε, πολύ καλά εφεύραμε τη γιορτή της προβατίνας. Και βέβαια τα πρόβατα της Λάκκας έχουν μεγάλη αξία και τιμή γιατί μ' αυτά έζησαν γενεές προγόνων μας, όπως και σήμερα

ακόμη συνεχίζουν να προσφέρουν στην οικιακή οικονομία των χωριών μας. Αξίζουν συγχαρητήρια στους Πεντολακκιώτες που καθιέρωσαν τη γιορτή της προβατίνας. Δυστυχώς η φετινή γιορτή της προβατίνας στον Πεντόλακκο είχε αποτυχία γιατί το μόνο που δεν μπόρεσαν να γευτούν οι επισκέπτες ήταν η νοστιμιά της προβατίνας. Μου είπαν κι άλλα πολλά για τη φετινή εκδήλωση στην όμορφη Ζώριστα αλλά παραλείπω να τα γράφω. Φιλικά επιθυμώ να συστήσω στους φίλους Πεντολακκιώτες του χρόνου να μην υπάρχουν οι φετινές παραλείψεις.

✓ Παλλακιώτικο συνέδριο. Άλλοι το είπαν πανηγύρι, άλλοι το είπαν φιέστα, άλλοι νόμισαν πως την επομένη λύθηκαν τα προβλήματα της Λάκκας και ακόμα κάποιοι άλλοι δεν κατάλαβαν τίποτε. Και όμως με το Παλλακιώτικο Συνέδριο αν μη τι άλλο δημιούργησε εντυπώσεις. Εντυπώσεις καλές. Τaráχτηκαν τα λιμνάζοντα νερά της Αχέρουσας. Ακούστηκε πέρα από τα όρια της πως εδώ κάτι συμβαίνει πως επιτέλους οι Λακκιώτες αφυπνίστηκαν. Τους πρωτεργάτες της εκδήλωσης αυτής μου ζητήσαν πολλοί να τους συγχαρούν. Συνενώνω κι εγώ τα συγχαρητήριά μου και τους προτρέπω και παρακαλώ να συνεχίσουν τον αγώνα τους για τη φτωχή την αδικημένη και όμορφη Λάκκα μας.

E.K.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΩΝ. ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ - Γ. ΣΑΚΚΑ 22
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ. 29305

"Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ"
ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ - ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΥ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 3α 45332 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Υπεύθυνος έκδοσης κατά τον Νόμο:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ιεροδιδάσκαλος Νικόλαος Γ. Κατσούρας
Αντιπρόεδρος τηλ. 41938
Χρήστος Ν. Σκουλήκας Γεν. Γραμματέας τηλ. 93648
Ιωάννης Α. Σιούλας Ταμίας τηλ. 35003
Γεώργιος Μάρκου Εφορος Εκδηλώσεων τηλ. 78373
Σπύρος Μαρκόπουλος Μέλος τηλ. 28101
Αχιλλέας Τσαρπέλας Μέλος τηλ. 21435
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΥΑΓ. ΚΟΛΙΑΚΗΣ ΤΗΛ. 49580
ΣΠ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΤΗΛ. 28101
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΑΡΙΑ 20 - ΜΑΡΚΑ 30
Τα ευνητόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν και τις απόψεις της
εφημερίδας
* Η εφημερίδα εκτυπώνεται στις εγκαταστάσεις της
εφημερίδας "ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ" τηλ. 73988

Το Πανθακκιώτικο Αναπτυξιακό Συνέδριο να έχει και συνέχεια

Συνέχεια από την 1η σελίδα
πηγών ύδατος. Αγίου Ανδρέα (Λιβιάχοβο), Αχλαδέα. Ανάδειξη των μνημείων, που είναι πολλά και όχι όπως ομιλητής ανέφερε λίγα έως καθόλου. Αναφέρω ενδεικτικά. Κάστρο Σειστρουνίου, φυσικό τοπίο πηγών Αχέρωντα, μεταβυζαντινός ναός Παναγίας και Στρατώνας Αλή Πασά στην Αχλαδέα 1.790 το μοναδικό που σώζεται από τα είκοσι δύο που ο τύραννος έχτισε για την πολιορκία του Σουλίου. Βυζαντινός ναός Παναγίας (Λαμποβίτισσας) με τοιχογραφίες δεκάτου τετάρτου αιώνα. Αχλαδέα.

Δεκάδες μεταβυζαντινοί ναοί 1720 - 1780 ο' όλα τα χωριά της Λάκκας πολλοί των οποίων υπήρξαν κέντρα ορθόδοξης και Ελληνισμού και μοναστήρια. Ελληνιστικοί τάφοι διασπαρτοί στο Λακκιώτικο

χώρο π.χ. Κοπάνη, Μπεστιά, Μπαουσιού κ.λ.π. Φυσικά τοπία: Οι δασώδεις εκτάσεις Κουμαριάς, Φιλίκης, Μυρτιάς και Πρίνου.

Αχέρων ποταμός ο' όλο το μήκος του και τέλος ο άβυσσος του Αδη με το στόμιο των πυλών και το σκιώδες φαράγγι του. Δεν είναι πιστεύω ο χώρος της εφημερίδας μας ο καταλληλότερος να γίνει μια λεπτομερής αναφορά στα ιστορικά και άλλα μνημεία της Λάκκας ούτε τα τόσα όμορφα τοπωνύμια και αξιοθέατα.

Όμως δεν μπορεί να παραλείπονται σε μια τέτοια αναφορά για τη Λάκκα τη μόνη ρεαλιστική ομιλία του κ. Παπαγιάννη που μας ανέφερε πως μπορεί ο Λακκιώτης να αξιοποιήσει τα όσα το κράτος προσφέρει. Επιδοτήσεις σε όλους

τους τομείς και πως μπορούν να μπουν σε κάποια προγράμματα. Τα όσα πολύ σπουδαία πράγματα μας είπε ο κ. Παπαγιάννης είναι γνωστά στις κοινότητές μας. Οι διευθύνσεις των Νομαρχιών ενημερώνουν σχετικά, μόνο που οι πρόεδροί μας δεν ενημερώνουν τους κατοίκους. Αυτό που γράφουμε είναι πολύ σημαντικό, γιατί στο συνέδριο έδειξαν οι κάτοικοι ενδιαφέρον και ήταν σαν να 'άκουγαν για πρώτη φορά. Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε τούτο: Για την κατάντια της Λάκκας φταίνε οπωσδήποτε οι κρατούντες, οι μεγάλοι, η πολιτεία, φταίμε όμως κι εμείς. Το συνέδριο της Λάκκας αφύπνησε πρώτον εμάς τους Λακκιώτες. Καιρός ήταν. Να δούμε λοιπόν και τις εξελίξεις και τη συνέχεια.

E.K.

ΤΟ ΣΕΙΣΤΡΟΥΝΙ

Του συνεργάτη μας Κων/νου Αντέλη

"Πολύχνι άλλοτε και νυν χαρίον της Λάκκας Σουλίου Ιωαννίνων...".

Στις αρχές του 18ου αιώνα είχε 8 οικογένειες με 15 στεφάνια. Εκκλησιαστικός ήταν στην Ιερά Μητρόπολη Ιωαννίνων. Διοικητικώς στην Γεν. Διοίκηση Ιωαννίνων. Χτισμένη στις πηγές του Αχέρωντα ποταμού. Κατά τους Βυζαντινούς χρόνους η περιφέρεια ελέγετο Ενορία του Σειστρουνίου.

"... και επί των Βυζαντινών εκλεβότο ενορία του Σειστρουνίου, εκ της τότε εξεχούσης κόμης Σειστρουνίου, όπερ ήδη υπό ολίγων οικογενειών ενοικείται". Π. Αραβαντινός - Χρονογραφία της Ηπείρου Τ. Β' 1850 σελίδ. 148, 169, 338.

Κάθε χωριό έχει και την ιστορία του, αρχαία ή νέα ιστορία. Έτσι και το χωριό μου. Είναι χτισμένο κοντά στις πιο πλούσιες πηγές του Αχέρωντα ποταμού, σε ποσότητα νερού. Κοντά στο κάστρο, το περιφημο κάστρο στους πρόποδες του Λάκκου της Κασιανιάς.

Είναι ένα ύψωμα ολόκληρο χτισμένο με πελώριες πέτρες, οι οποίες βρίσκονται σε

καλή κατάσταση. Στην κορυφή είναι το εκκλησάκι του Αγίου Γιάνη. Του Αγίου Ιωάννη του Πρόδρομου. Από εδώ επάνω έχει ωραία θέα. Βλέπεις και αγκαλιάζεις με τα μάτια σου όλα τα χωριά της περιοχής.

Στο μέσο του κάστρου υπάρχει μια στέρνα μεγάλη. Μένει η απορία κάθε επισκέπτη, με τι υλικό την έχουν σφραγίσει στο εσωτερικό, τότε που δεν υπήρχαν τσιμέντα; Το κάστρο εδώ στο Σειστρούνι είναι όμοιο με της Πράδαλας. Χτίστηκαν εδώ και χιλιάδες χρόνια πριν και τα διοικούσε η μονοβίζα και τα δύο κάστρα.

Στο κάστρο της ιστορίας στο Σειστρούνι μπορείς να πας με αυτοκίνητο. Έχει καλό δρόμο. Για να ανεβείς στην κορυφή σε απόσταση 100 μέτρα, ανεβαίνεις με το πόδι. Πλημμυρίζεις από ευχαρίστηση. Δεξιά του κάστρου το 1995 ο χωριανός μας Γεώργιος Μυλωνάς, με δικές του δαπάνες έχτισε το παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία. Αυτός μας καλωσορίζει ταχτικά και μας περιμένει με χάρη και ομορφιά.

Μετά το κάστρο, οι πηγές του Αχέρωντα, οι νερόμυλοι

και οι νεροτριβές που στολίζουν το Σειστρούνι είναι και η ιστορική εκκλησία. Η γέννηση της Θεοτόκου, που κάποτε ήταν στην δικαιοδοσία της Ιεράς Μονής Ρωμανού. Για όλα με ζήλο φρόντιζε ο αείμνηστος Παρθέσιος Μπουντουμάνος ηγούμενος από την Μουκοβίνα. Η ζωή συνεχίζεται! Τώρα το θρησκευτικό αυτό κειμήλιο φροντίζει ο ιερέας της Ενορίας Κώστας Στράτης. Ο Παπα-Κώστας όπως τον λέμε, με την υποστήριξη των δωρητών, της οικογένειας του Γεωργίου Μυλωνά, η οποία εκτός της ανέγερσης του Προφήτη Ηλία, διέθεσε ένα εκατομμύριο κι έκανε ολόκληρο εικόνισμα, με πέτρα άσπρη πελεκητή. Έτσι είναι όλα όμοια τα παραδοσιακά κτίρια. Το κάστρο, η πετρόχτιστη εκκλησία, το εικόνισμα. Σ' αυτό συνετέλεσε ο συγχωριανός κτίστης Χρήστος Στράτης ο οποίος κατέβαλε κάθε φιλότιμη προσπάθεια να παρουσιάσει έργο αθάνατο στο χωριό.

Ο ίδιος με επιμέλεια ανακατασκεύασε το παλαιό ηγαδάκι, που συγκεντρώνει το Άγιο νερό κάτω από το Άγιον Βήμα του Ιερού Ναού της Παναγίας. Τούτο είναι νερό θεραπευτικό. Τα εκζέματα, οι πληγές, το κριθαράκι, ο πονόματος, ο πονοκέφαλος, ο πόνος των απιών βρίσκουν καταπράσινη από αυτό το Αγιονέρι.

Από όταν χτίστηκε η Εκκλησία της Παναγίας γύρω στο 1100 με 1200 οι πιστοί κάνουν χρήση το Αγιονέρι αυτό, που έρχεται μέσα από το ιερό της εκκλησίας και θεραπεύει πολλές ασθένειες. Από το προαύλιο του ναού διακρίνονται στο έξω μέρος του δόλου με κόκκινο κεραμίδι, φτιαγμένοι οι αριθμοί που απαρτίζουν συγκεκριμένα το 1100 χρονολογία που χτίστηκε ο ιερός ναός της Γέννησης της Παναγίας.

Οποίος επιθυμεί, ας επισκεφθεί την Παναγία στο Σειστρούνι, τις πηγές του Αχέρωντα ποταμού να πάρει λίγο δροσιά κάτω από τα αιωνόβια πλατάνια να απολαύσει τα κρύα και δροσερά νερά, να δει υγεία από το αγιονέρι.

Ο παπα-Κώστας είναι εδώ. Το τηλέφωνό του είναι: 0654 - 41207.

Η καλλιτέχνης γλύπτης και ζωγράφος κ. ΝΙΤΣΑ ΣΙΝΙΚΗ - ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ παρουσιάζει με τα καλύτερα λόγια, τον Ιερό Ναό της Γέννησεως της Θεοτόκου στο ωραίο βιβλίο της (λεύκωμα) με τον τίτλο: "ΗΠΕΙΡΟΣ" ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ Εκδόσεις "ΔΩΔΩΝΗ" σελ. 188-189.

ΜΟΝΗ ΣΙΣΤΡΟΥΝΙΟΥ

Λίγο μετά τη διασταύρωση με τη Μουκοβίνα και πριν να φτάσουμε στο χωριό Σιστρούνι, 64 χλμ., κάτω στην ποταμιά, δεξιά μας, βλέπουμε αυτή την ωραία εκκλησία. Είναι ό,τι απόμεινε από το μοναστήρι της Παναγίας του Σιστρουνίου και είναι αφιερωμένο στην Γέννησή της.

Ιδρύθηκε το 1156 και καταστράφηκε ή από καθίζηση ή από τον Οσμάν, πασά των Ιωαννίνων, το 1611. Μια σχεδόν καταστραμμένη επιγραφή, στη νότια πλευρά του ναού, ίσως να μας πληροφορούσε πότε ο ναός αυτός ξαναχτίστηκε με τη σημερινή του μορφή.

Όπως βλέπουμε και στο σχέδιο, η εκκλησία αυτή έχει ένα ωραιότατο πέτρινο χαγιάτι που η στέγη του στηρίζεται σε τόξα και κολόνες οι οποίες πατούν επάνω σε πελεκημένα τετράγωνα βάθρα. Ο τρούλος της είναι πολυγωνικός με στενά ανοίγματα και στο γείσο του φέρει οδοντωτή διακοσμητική ταινία. Η κόγχη του ιερού διαφέρει στο χτίσιμο, ο οποίος είναι απλή ημικυκλική. Μπαίνουμε στο νάρθηκα, ο οποίος είναι τοιχογραφημένος και από εκεί στο καθολικό. Είναι όλο τοιχογραφημένο και φωτίζεται ελάχιστα. Η εκκλησία αυτή είναι μια τρίκλιτη βασιλική με τέσσερις κολόνες να βαστάζουν το δόλο και στη συνέχεια τον τρούλο.

Ο ηγούμενος της μονής Ρωμανού Παρθέσιος Α' ήταν αυτός που διέυθυνε και φρόντιζε και τη μονή Σιστρουνίου.

ΧΑΡΤΙΚΑ - ΣΧΟΛΙΚΑ - ΕΝΤΥΠΑ
ΓΝΩΜΩΝ
ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΑ - ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΟΥ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΟΥΡΝΑΣ
ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑ 56α - ΤΗΛ. 74309 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Οδοιπορικό στο Αμπελοχώρι

Τον συνταξιούχου Ιερέα Νικολ. Τζιμάκη

Μετά το οδοιπορικό στην Αχλαδέα, που πραγματοποιήσαμε τον περασμένο Ιούνιο, εγώ, ο αναδεχτός μου Αποστόλης Κόλλιας κι ο παπα-Κώστας Μπαλωμένος, ο παπα-Κώστας εξεδήλωσε την επιθυμία όπως, εντός του καλοκαιριού, οι τρεις μας επισκεφθούμε και το χωριό μου, το Αμπελοχώρι. Κι εμείς για να τον ικανοποιήσουμε δεν του αρνηθήκαμε.

Ετσι, λοιπόν, το πρωί στις 17 Αυγούστου 1996, ημέρα Σάββατο κι ώρα 8.00 π.μ. εποχούμενοι στο αυτοκίνητο του Αποστόλη, με οδηγό βέβαια τον ίδιο, πήραμε την άδεια για το Αμπελοχώρι Τζουμέρκων. Επειδή δε, εγώ κι ο Αποστόλης για πρώτη φορά θα κάναμε αυτή τη διαδρομή, ο παπα-Κώστας ανέλαβε να μας κατατοπίζει στο δρόμο, που ακριβώς βρισκόμαστε κι ότι το σπουδαίο, όπως κι έγινε.

Βγαίνοντας, λοιπόν, από την πόλη από την οδό ΚΑ Φεβρουαρίου, στη διακλάδωση του Ακράϊου, πήραμε τον

κάτω δρόμο, δηλαδή τον επαρχιακό δρόμο Ιωαννίνων - Πλάκας - Πραμάντων. Αφού περάσαμε το χωριό Κατσικά, πιο πέρα αφήνοντας το Κουτσελιό αριστερά και πιο πάνω δεξιά τα Σερβιανά, φθάσαμε στη θέση "Αηγιώργης", απ' όπου αρχίζει η περιοχή των Κατσανοχωριών με πρώτο χωριό το Ελληνικό, που το αφήσαμε αριστερά. Περνώντας, ύστερα, μέσα από το συνοικισμό Λάζανα της Αετόραχης, λίγο πιο πάνω είδαμε μια πρόχειρη πινακίδα σε σχήμα τόξου που έδειχνε αριστερά κι έγραφε "προς Αμπελοχώρι". Στο σημείο αυτό εγκαταλείψαμε τον επαρχιακό δρόμο και γυρίζοντας αριστερά, πήραμε το δρόμο που θα μας έβγαζε στο Αμπελοχώρι. Κι εδώ ο δρόμος είναι ασφαλτοστρωμένος κι όπως μας είπε ο παπα-Κώστας, αλλά κι εμείς διαπιστώσαμε, από τα 20 περίπου χιλιόμετρα που ήταν ακόμα η απόσταση για το χωριό, κι τα 2/3 είναι με ασφάλτο, αλλά και το υπόλοιπο 1/3 είναι στρωμένος με χα-

λίκι, ώστε και το χειμώνα δεν λασπώνει. Προχωρώντας, από τη διακλάδωση, σε ίσιο δρόμο ανάμεσα από πουρνάρια, σε λίγο κι αφού αφήσαμε αριστερά το χωριό Κωστήτσι, πήραμε ένα μακρύ κατήφορο με πολλές στροφές, ώπου να φθάσουμε στο ποτάμι, τον Αραχθό.

Το τοπίο είναι πραγματικά αξιοθέατο κι απολαυστικό, να βλέπεις κάτω τη βαθεία χαράδρα του Αράχθου με τα πανύψηλα και πυκνά πλατάνια στις όχθες του ποταμού, αλλά και τα θεόρατα απόκρημνα βράχια, που υψώνονται απ' εδώ κι απ' εκεί σε μερικά σημεία της χαράδρας.

Στο σημείο αυτό του Αράχθου υπάρχουν δύο γέφυρες, η παλαιά λιθόχτιστη με καμάρα και δίπλα της η καινούργια τοιμενένια απ' όπου περνούν τα αυτοκίνητα. Επ' ευκαιρία που βρεθήκαμε εκεί, ο παπα-Κώστας μας έδειξε αριστερά ένα δασύλλο με δάφνες (βάλινα), που κατά το έθιμο του χωριού, οι νύφες της χρονιάς κατέβαιναν εκεί το Σάββατο του Λαζάρου κι έκοβαν τα βάλινα που θα μοίραζε στους εκκλησιαζόμενους ο παπάς την επομένη μέρα Κυριακή των Βαΐων. Επίσης μας είπε ότι δεξιά πιο κάτω ανάμεσα στα πλατάνια αναβρύνει νερό, γι αυτό η τοποθεσία λέγεται "Αναβρυστή". Εκεί κάθε χρόνο, την Πρωτομαγιά, βγαίνουν πολλοί Γιαννιώτες.

Μετά τη γέφυρα βρισκόμαστε πλέον σε έδαφος του Αμπελοχωριού, απ' όπου αρχίζει η περιοχή των Τζουμέρκων.

Μετά τη γέφυρα και ύστερα από ένα μεγάλο ανήφορο και λίγο κατήφορο φθάσαμε στο Αμπελοχώρι. Κατευθυνθήκαμε προς το κέντρο του χωριού, όπως είχαμε προγραμματισμένο, να πιούμε καφέ στο εκεί καφενείο. Επειδή όμως το καφενείο δεν είχε ανοίξει ακόμα, προχωρήσαμε με τα πόδια προς την πλατεία του χωριού, που ήταν εκεί κοντά. Είναι μια ευρύχωρη πλατεία στρωμένη με μαύρες πλάκες και γύρω - γύρω πεζούλι. Στην άκρη της πλατείας υπάρχει το Ηρώο του χωριού, που σε μια μαριμάρινη πλάκα είναι γραμμένα τα ονόματα των πεσόντων χωριανών κατά τους πολέμους, από το 1912 μέχρι και τον εμφύλιο του 1949. Λίγο δε πιο πάνω σε ισοπεδωμένο χώρο, υπάρχει και παιδική χαρά. Επίσης, εκεί κοντά είναι και η κεντρική εκκλησία, ο Άγιος Νικόλαος, στο κωδωνοστάσι της οποίας υπάρχει ρολόι, που χτυπάει τις ώρες με καμπάνα.

Προχωρώντας πέρα από

την πλατεία, φθάσαμε στο παρεκκλήσι της Αγίας Παρασκευής, που κι εκεί είχαμε προγραμματισμένο να πάμε, γιατί εκεί έχει ανοιχτό ορίζοντα και μεγάλο πεδίο όρασης. Βορινά είδαμε άλλη μια μεγάλη χαράδρα που χωρίζει το Αμπελοχώρι από τους Τζουμέρκων, που αρχίζει απ' εκεί και καταλήγει στο Βουργαρέλι.

Το εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής δεν ήταν κλειδωμένο. Αφού προσκυνήσαμε τις εικόνες του, γυρίσαμε για το καφενείο. Στο δρόμο μας χαιρέτισαν μερικοί που συναντήσαμε, μια δε αναδεχτή του παπα-Κώστα μας κάλεσε στο σπίτι και μας κέρασε γλυκό, αφού καφέ θα πίναμε στο καφενείο. Τέλος, πήραμε τον καφέ μας σε μια ευρύχωρη ωραία αίθουσα, που όπως μας εξήγησε ο παπα-Κώστας, το κτίριο αυτό είναι το Πνευματικό Κέντρο της κοινότητας, που κάτω κι αίθουσα αυτή, πολλαπλών χρήσεων, νοικιάζεται ως καφενείο, ενώ στον όροφο είναι ένα χωλ-σαλόνι, τα γραφεία του προέδρου και της γραμματέας, βιβλιοθήκη, Ιατρείο, που έρχεται γιατρός δύο φορές την εβδομάδα από το Κέντρο Υγείας Πραμάντων, τηλεφωνείο για το κοινό και δύο τουαλέτες, ανδρών και γυναικών. Τελευταίος σταθμός μας ήταν το σπίτι του παπα-Κώστα, που ήταν κι ο προορισμός μας. Εκεί καθίσαμε στη βεράντα και μαζί με

την κουβέντα, πίναμε και το τσιπούρο μας με ανάλογο μεζέ, που είχε κάνει κουμάντο ο παπα-Κώστας από τα Γιάννινα. Σε λίγο ήρθε κι ένας κουτιάς από τον παπα-Κώστα, που μένει μόνιμα στο χωριό και κάθισε κι αυτός στην παράμας. Επίσης ήρθαν και οι δυο κουινιάδες του και μας χαιρέτισαν, κάθισαν για λίγο κι έφυγαν.

Στο σπίτι του παπα-Κώστα μέναμε πάνω από μιάμιση ώρα και καλά ήταν να μέναμε ακόμα, αλλά το ωράριο του προγράμματός μας δεν μας το επέτρεπε κι έτσι πήραμε το δρόμο της επιστροφής για τα Γιάννινα.

Στη συνέχεια, σαν υστερόγραφο, θα παραθέσω μερικά παραλείποντα για το Αμπελοχώρι, όπως μου τα είπε ο παπα-Κώστας: Το Αμπελοχώρι έχει υψόμετρο 850 μ., έχει 140 περίπου σπίτια, όλα με ηλεκτρικό ρεύμα και ύδρευση, ενώ τα 80 έχουν και τηλεφώνω. Αριθμεί, μαζί με τους μεταδημιουργηθέντες αλλού, περί τα 700 άτομα, όμως μόνιμοι κάτοικοι στο χωριό είναι μόνο 40. Εχει Σύλλογο των απανταχού Αμπελοχωριτών με έδρα τα Γιάννινα κι Αδελφότητα Αμπελοχωριτών με έδρα την Αθήνα και ιδιότυπο γραφείο. Το Αμπελοχώρι Πολιτικά και Στρατιωτικά υπάγεται στο νομό Ιωαννίνων, ενώ Εκκλησιαστικά στη Μητρόπολη Αρτας. Στην περίπτωση αυτή ανήκουν και τα χωριά Ραφτανάοι και Πράμαντα.

Τελειώνοντας, θέλω να ευχαριστήσω και δημόσια τον αναδεχτό μου Αποστόλη κι από μέρους του παπα-Κώστα, για τον σεβασμό και την αγάπη του, που έδειξε κι έμπρακτα προς εμάς.

Παπα - ΝΙΚΟΛΑΣ ΤΖΙΜΑΚΗΣ
Συνταξιούχος

ΞΕΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

Εβάδισα ένα μίλι με την Τέρψη
σ' όλο το δρόμο φλυαρούσε
μα πιο σοφό δε μ' άφησε καθόλου
παρ' όλα όσα μου μιλούσε.

Εβάδισα ένα μίλι με τη Θλίψη
δεν έβγαλε απ' το στόμα της μιλιάρη
μα πόσα πράγματα δεν έχω μάθει
μεσ' τη σιωπηλή της συντροφιά.

CHAS E. COWMAN

ΕΠΙΠΛΑ ΠΑΠΙΑΣ

Μιά σκέψη - μία λύση
8ο χιλ. Ε.Ο. Ιωαννίνων - Αθηνών
Εναντι Μουσείου Βρελλή

Προχωρώντας πέρα από

Εμπρός για καλή δουλειά!

Συνέχεια από την 1η σελίδα
σιες υπηρεσίες, με τους πολιτικούς να πετούν την κατασκευή ενός έργου. Παλεύουν για να διαφοροποιήσουν ο τόπος.

Το Α' Πανλακκιώτικο συνέδριο είχε πέρα για πέρα επιτυχία. Μετείχαν με ζήλο και πάθος όλοι οι φορείς. Εξέθεσαν τα προβλήματα ωμά. Κατεγράφησαν και εντοπίστηκαν, εστιάστηκαν οι ανάγκες στην περιοχή.

Για να γίνει η θεωρία πραγματικότητα όμως, θέλει στο μέλλον παρακολούθηση και συντονισμό. Εμπειριστικά όμως, η κινητικότητα και ενόληση (δάκρυμα).

Ηταν ανάγκη κ.κ. Νομάρχες να έρθει ο κ. Καρράς, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Λάκκας Σουλίου για να δείξει ότι ο δρόμος ζωτικής - Σουλίου είναι ζωτικής σημασίας και πρέπει να γίνει: Το έχει γράψει η εφημερίδα μας. Η Φ. της ΛΑΚΚΑ ΣΟΥΛΙΟΥ, επανειλημμένα. Το έχει γράψει η εφημερίδα της Ομοσπονδίας με κεφαλαία γράμματα. Γιατί αυτόν αδράνεια!

Τότε ποιος θα φτιάξει τα σπίτια των Σουλιωτών στον Αλφειό, ποιος θα κάνει καλύτερο δρόμο τα σουλιώτικα μονοπάτια που περάσαν οι σουλιώτες για το στενό Ζάιγο; Ποιος θα αξιοποιήσει τα μνημεία εθνικής μας κληρονομιάς στην περιοχή μας. Ποιος θα διαφυλάξει τον ιστορικό δρόμο του Ακέρου από Σερβιανά μέχρι Σκάλα της Τσαβέλλαινας; Ποιος θα κάνει τελεφερίκ Κιάφα - Φλάμπουρο για να σκαλίσουμε το ράτι του ο κάθε επισκέπτης, τον ιστορικό κόρφο του Σουλίου; Για να ανεθεί τουριστικά η περιοχή, ώστε να υπάρξουν κοροί δουλειές για τους νέους;

Στο συνέδριο αυτό έγινε για πρώτη φορά έκθεση θιθίου. Αξιολόγησε η παρουσία. Για πρώτη φορά στα χρονικά γίνεται κάτι τέτοιο στην Λάκκα Σουλίου. Να γνωρίσουν οι νέοι πως η μελέτη, ξένων και ελληνικών συγγραφέων έχει να κάνει στην καλύτερη περίπτωση κάθε ανθρώπου. Η Λάκκα Σουλίου έχει να παρουσιάσει συγγραφείς και λογοτέχνες, έχει αθλητές που συναγωνίζονται στο στίβο, έχει πάνω απ' όλα αγωνιστές, πατριώτες με ιδανικά. Γι αυτό κάθε αδιαφορία της πολιτείας είναι ανάρμοστη.

Αξίζει κάθε έπαινος στον κ. Λάζαρο Ντίμερη, στο Α' Βραβείο διηγήματος της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών Ιωαννίνων. Σε όλα τα παιδιά του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας τα οποία ακούραστα προσφέρουν το είναι τους για την αναβάθμιση της περιοχής.

Ολοι νέοι και ωραίοι με όνειρα και επιδιώξεις και προ πάντων θέληση για εργασία!

Ολοι των δημοσίων υπηρεσιών των τριών νομών μας. Ολοι της Ομοσπονδίας της Λάκκας Σουλίου και των άλλων Συλλόγων των πόλεων και των χωριών.

Ολοι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Ολοι οι φορείς γενικά θα πρέπει να ανασκομηθούν για να βγει ο κόρμος αυτός από την απομόνωση. Να ανασκομηθούν να δουλέψουν με πόνο ψυχής για να κάνουν τα λόγια που επιδόθηκαν στο Ρουμανό σε πράξη.

Προχωράτε μπροστά για έργα αναβάθμισης και ανάπτυξης των παραγωγικών τομέων της άγονης περιοχής, που έχει ακόμα κόσμο. Αντί η άλλοτε ζωντανή περιοχή να ανήκει και καταξίωση τους πρόδρομους της ελευθερίας του Γένους μας. Τους Σουλιώτες!

Ξεπιάστε, είναι αιτία και ξεπιάστε την Τουρκία, τον προαιώνιο εκθρόνισμα της χώρας μας.

Καταξίωση άνδρες που συνεβαλάν ουσιαστικά στην απελευθέρωση της Ηπείρου και της πόλης των Γιαννίνων το 1912-13.

Καταξίωση παλικάρια τα οποία δοξάσαν τα όπλα στον Β' παγκόσμιο πόλεμο το 1940. Αυτά τα παλικάρια της Λάκκας Σουλίου στελέκωσαν πρώτοι τα αντάρτικα σώματα του 1941-44, την Εθνική Αντίσταση για το καλό της Ευρώπης, της Ελλάδας και όλου του κόσμου.

Καλή δουλειά. Σημείωση Συγκρίνουμε και ευχαριστούμε τους χρηματοδότες του συνεδρίου καλούς πατριώτες κ. Θωμά Πεπώνη, κ. Παππά με το εμπόριο επίπλων.

Η Φ.

Το τηλέφωνο του συντάκτη μας Ευάγγελου Κολιάκη έχει αλλάξει. Όσοι θέλετε να επικοινωνήσετε μαζί του καλέστε τον αριθμό: 49580.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΧΡΥΣΑΝΘΗ Ν. ΚΑΡΑΠΕΤΣΙΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑ- ΦΑΡΜΑΚΑ- ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ ΔΩΔΩΝΗΣ 151 ΤΗΛ. 47444 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Δυό λόγια για τους αείμνηστους

συγκωριανούς μας

Γράφει ο κ. Δημήτριος Τράσσης

Αφιερώνω δυό λόγια εις τους αείμνηστους συγκωριανούς και αφίγω στον κριτή ιστορικό να περιγράψει το βίο τους.

Ανθρώπινες μορφές που πέρσαν στο χωριό μας και αφήσαν απείρου κάλλους αναμνήσεις, ένα υγιές κοινοτικό σύστημα που λειτουργούσε αρμονικά και χάριζε γέλιο, χαρά και ευχάριστο περιβάλλον. Το κάθε άτομο είχε την δική του εκδήλωση, την δική του ιστορία, την δική του συμπάθεια.

Αυτός που θα ασχοληθεί λεπτομερώς για τον καθένα χωριστά θα φέρει στην επιφάνεια την όλη βιογραφία τους για να θυμούνται οι λίγοι εναπομείναντες εν ζωή σήμερα και τα προσφιλή τους πρόσωπα παιδιά, εγγόνια τους να υπεργραφούν και να αισθάνονται χαρά και αγαλλίαση για τους προγόνους τους, που πέρασαν στο διάβα της ζωής και άφησαν αναμνήσεις.

Ο Σύλλογος του χωριού μας με έδρα τα Γιάννινα και ο συμπαθέστατος σημερινός πρόεδρος με τα λοιπά μέλη του Συλλόγου θα πρέπει να καταβάλει προσπάθεια δια της εφημερίδας που εκδίδει ο Σύλλογος να δημοσιεύει 5-6 ονόματα το μήνα με πλήρη στοιχεία ενός εκάστου αποβιβάσαντος που μπορεί να συγκεντρώσει φροντίζοντας από τους οικείους του στοιχεία και φωτογραφία όπου και εάν διαμένουν σήμερα ή απευθείας σύνδεση και επαφή ή δια τηλεφώνου. Αυτό η εφημερίδα θα έχει πολύτιμη ύλη και θα συμβάλει στο ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού και θα είναι το ενδιαφέρον τους ευχάριστο.

Θα περιοριστώ μέχρι ένα ρυθμό που απειρώσαν μέχρι σήμερα άτομα του χωριού μας και θα παρακαλέω να συνεχίσουν κι άλλοι χωριανοί μας δια τους υπολοίπους του χωριού μας. Επίσης εάν υπάρχουν παραλείψεις ονομάτων δεν γίνεται σκόπημα. Δεν διατηρώ αρχείο, από ατομική μου μνήμη ενεργά, εκείνος που θα ασχοληθεί λεπτομερώς, ως χρησιμοποίησε το Ληξιαρχείο της κοινότητας με πλήρη ενημέρωση. Η ενεργεία γίνεται από ατομική μου μνήμη διότι έζησα με τα πρόσωπα, και μου ήταν συμπαθή κατά την περίοδο εκείνη.

Αλλά η ζωή κάποτε περματίζει. Συνεχίζει για τους νεότερους. Και συνεχίζει και η ιστορία κι αυτοί που πέρασαν. Αυτήν την τιμή της προσπαθήσει η εφημερίδα με τα πρόσωπα που την εκπροσωπούν και την εκδίδουν επί σειρά ετών, θα είναι τιμή και εκτίμηση κι αυτούς που πέρασαν στους αείμνηστους συγκωριανούς μας, θα αισθάνονται αγαλλίαση από το υπερήφανο που μας στενάζουν.

Γεώργιος Τζουμάρας, Αλέξανδρος Δάμης, Περικλής Κώστης, Δημήτριος Βασιλειάδης, Χρήστος Αδ. Ζήκος, Σωτήριος Ευθυμιάδης, Κων/νος Μ.

Τάσης, Δημήτριος Μ. Τάσης, Ιωάννης Δ. Τάσης, Λάζαρος Τσέλιος, Δημήτριος Τσέλιος, Βασίλειος Κίτσος, Αθανάσιος Κίτσος, Σπύρος Κ. Τσέλιος, Παναγιώτης Κατσιούρας, Αλέξανδρος Κατσιούρας, Κων/νος Παππάς, Παναγιώτης Παππάς, Δημήτριος Χ. Κόλλιας, Ιερέας, Δημήτριος Π. Τζιμάς, Θεοδωρος Σκορίδας, Θεόδωρος Τζιμάς, Κων/νος Παπαναστασίου, Ιωάννης Παπαναστασίου, Γεώργιος Παπαναστασίου, Δημήτριος Οικονόμου, Γεώργιος Οικονόμου, Τηλέμαχος Οικονόμου, Χρήστος Παπαδόπουλος, Ευάγγελος Σκουλίκας, Αθανάσιος Σκουλίκας, Χρήστος Ευαγ. Σκουλίκας, Σπύρος Αποστολάκης, Θεοφάνης Αποστολάκης, Νικόλαος Σ. Ράδης, Κων/νος Τράσσης, Ιωάννης Τράσσης, Κων/νος Φινόπουλος, Κων/νος Κώστης, Αναστάσιος Κώστης, Σπύρος Α. Ζήκος, Κων/νος Ζήκος, Ευθύμιος Ζήκος, Ιωάννης Ρίζος, Νικόλαος Βασδέκης.

Όσοι θυμούνται την μικρή κομπανία Λέξη Δάμη, Λέξη Κατσούρα, Νάσιο Ζήκο κ.τ.λ. τον Περικλή Κώστη, το Γιάννη Ρίζο με τα αστεία τους που συμμετείχαν σ' όλες τις εκδηλώσεις και κάθε ένας χωριστά κι όλοι μαζί είχαν τις αρετές και τα χαρακτηριστικά τους.

Ο ιστορικός που δ' ασχοληθεί με την βιογραφία του ενός εκάστου θα μας φέρνει μνήμες απείρου κάλλους της εποχής εκείνης. Γι αυτό ο Σύλλογος να καταβάλει κάθε προσπάθεια δια της εφημερίδας να υποστηρίξει το παρόν να τύχει μεγάλου ενδιαφέροντος του αναγνωστικού κοινού. Κι πιο πέρα να προχωρήσει ο Σύλλογος να ασχοληθεί στις τοπωνυμίες του χωριού μας, και πρέπει να γίνει τώρα η ενεργεία που υπάρχουν άνθρωποι εν ζωή ακόμη και πάνω σε χάρτη του χωριού να καταγραφούν οι ονομασίες της κάθε περιοχής είναι κι αυτό ένα πρωτεύον θέμα που πρέπει να απασχολήσει το Σύλλογο. Καθ' ότι ύστερα από κάποιο διάστημα θα είναι αργά και δεν θα θυμάται κανείς απολύτως τίποτα. Οι έχοντες γραφικές, πνευματικές και ιστορικές ικανότητες εκ καθήκοντος επιβάλλεται να τον διαδέχονται τα χρόνια και τις δυνατότητες τους, να γίνουν πράξεις και όχι μόνον λόγια.

Είμαστε υποχρεωμένοι να αναπτύξουμε την δική μας ιστορία, τον δικό μας τρόπο ζωής. (Εβδη χωρίς ιστορία δεν ζουν αλλά πεθαίνουν). Ετσι κι ημες εάν δεν φέρουμε κάτι από το παρελθόν όλα θα ξεχασθούν όλα θα αβήσουν. Είναι πολλά τα ενδιαφέροντα του χωριού μας που πρέπει να ασχοληθεί ο Σύλλογος με την εφημερίδα. Αυτός άλλωστε είναι και ο σκοπός του Συλλόγου.

Υπάρχουν ικανά άτομα από το χωριό μας που διαμένουν στα Γιάννινα, Αθήνα να προσφέρουν πολλά, κάτι όμως τους λείπει, να φροντίσουν να

Συνέχεια στην σελίδα 6

το αποκτήσουν την δραστηριότητα και την ικανότητα την έχουν να προσφέρουν. Και πιστεύω ότι, θα το κατορθώσουν, δεν είναι καθόλου δύσκολο για τον Σπύρο Μαρκόπουλο. Το Στέφανο Ράδη, τον Βαγγέλη Κολιάκη, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Νικόλαο Ζήκο ως και την πλήρη συνεργασία του Συλλόγου Αθηνών και λοιπών φορέων.

Ισως να βρεθούν και κάποιοι αρνηταί να υπάρχουν κι αυτοί εξάλλου από το χωριό μας θα είναι. Σήμερα αρνηταί αύριο ίσως να είναι καλύτεροι, και να προσφέρουν περισσότερα.

Διότι στην εφημερίδα του Συλλόγου ότι έγινε Σύλλογος Σουλίου με επανυμία (Φώτος Τσαβέλλας) του εύχεται η εφημερίδα σταδιοδρομία κ.τ.λ.

Πιστεύω ότι ο Σύλλογος αυτός θα διαρκέσει, θα ήθελα από πλευράς Συλλόγου μας δια της εφημερίδας να επιφυλάσσει το νεοειδωμένο Σύλλογο. Στέλνοντας ένα ιστορικό λόγο του αιμνήστου Δασκάλου Αθανασίου Κίτση που εκφώνησε στο Μνημείο Σουλιωτών, στο Παλαιόχωρι Μπότσαρη, εις την τότε εκδρομή του Συλλόγου Αχλαδέας. Γιγνόντας τους αγωνιστές Σουλιώτες για τον αγώνα που προσέφεραν για την πατρίδα. Αξίζει να δημοσιευθεί και να σταλεί στο νεοειδωμένο Σύλλογο. Με το παρόν επισυνάπτω τον λόγο του Δασκάλου όπως δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα και δια λόγους ευγνωμοσύνης διαδίδοντας τα ωραία λόγια που τον είχαν δασκαλέψει. Θα αισθάνονται αγαλλίαση. Και πρέπει να γίνει γνωστό ότι δεν γράφουμε παγκόσμια ιστορία, αλλά μια ιστορία του τόπου μας με τα δικά μας ήθη και έθιμα με τα δικά μας ιδανικά, που είναι πιο πολύτιμα διότι τα ήσαμε διότι είναι όλα αληθινά και τα νιώσαμε στα πρώτα μεγάλα χρόνια της ζωής, αρκεί εκείνος που θα ασχοληθεί να περιγράψει όλες τις λεπτομέρειες των ανθρώπων, των τοπωνυμίων, τις βρύσες, τις ράγες, τα λαγκάδια κ.τ.λ. Οποιοδήποτε υπέχει σοβαρή και αρκετή εργασία και οικονομική δαπάνη με την διήλψη όλα επιτυγχάνονται. (Εξάλλου όλα τ' αγαθά κόποις κτώνται). Προχωρήστε δοκιμαστικά και θα διαπιστώσετε το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού, και την απήχηση που θα έχει η εφημερίδα, στην πορεία του χρόνου.

• Θα ήθελα κύριε Πρόεδρε και μέλη του Συλλόγου ένα μεγάλο θέμα στο χωριό μας, που ίσως κανείς δεν θα πολυόισε να το διεί. Θα το κάω εγώ γνωστό και παρακαλώ, εσείς που είστε αρμόδιοι εάν βρίσκετε άτιπο μην το δημοσιεύετε, και εξάλλου είναι δικαίωμάς σας αφού ελέγχετε τα κείμενα να αποφασίσετε εάν χρήζουν δημοσίευσης.

Το θέμα αυτό είναι... το Κοινο... Συνέχεια στην σελίδα 6

Για αυτούς που φεύγουν ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠ. ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ

Με πολύ θλίψη και βαρύ πόνο αποχαιρέτισαμε στο τελευταίο ταξίδι τον Γιώργο Σπ. Δερδεμέζη τον περασμένο Ιούνιο. Κατετάγη μόνιμος υποζωματικός στο στρατό σε ηλικία 18 χρονών. Υπηρέτησε σε πολλές πόλεις της Μακεδονίας και Θράκης και στην Κύπρο την τραγική περίοδο της θάναυσης εισβολής της Τουρκίας. Ανοστρατεύθηκε με τον βαθμό του αντισυνταγματάρχη. Η επιθυμία του να ζήσει τα υπόλοιπα χρόνια στο χωριό του Δερβιζιάνα δεν ολοκληρώθηκε. Η τραυματισμένη καρδιά του τον πρόδωσε και ένα πρωινό στα 63 του χρόνια έφυγε ήρεμα για την αιωνιότητα.

Με την ευκαιρία που βρέθηκε στο χωριό θέλω να σου ειπώ Γιώργο ότι τον κήπο που δεν πρόλαβες να τελειώσεις τον πότισε η κόρη σου Αγγελική. Το γιασεμί, το γεράνι, τους υακίνθους και τα χρυσάνθεμα τα φροντίζει η γυναίκα σου Καίτη. Να σου ειπώ ακόμη ότι η αυλή του σχολείου, το χαγιάτι της εκκλησίας, οι βρύσες, τα πλατάνια, οι κουτσουπιές, τα πουρνάρια, οι λεύκες και οι ακακίες η μουσκέτα και ο σκέμπος, το κακόσι, το αλώνι και τα περιβόλια είναι όλα όπως τα ξέραμε εκείνο τον καιρό.

Τώρα ήρεμος και γαλήνιος, μακριά από τις μικρότητες της ζωής κάτω από τα θαλασσια πέπλα και στο δροσερό αεράκι του Υμηττού με την μάνα σου που δεν χόρτασες την αγκαλιά της, την εφτάχρονη αδελφή σου που ανήμπορη δεν κατάφερε να συνεχίσει το δρόμο της επιστροφής στο χωριό από το Φανάρι το 1943 και τέλος με τον θείο σου Γιάννη να περιμένει από τον Φλεβάρη του 1941 στο Μπουλαράτι της Βορείου Ηπείρου, την επίσκεψη που δεν πρόλαβε να κάνουμε όπως είχαμε ειπεί γι αυτό το καλοκαίρι.

Καλό σου ταξίδι Γιώργο

Αριστοτέλης Ι. Δερδεμέζης

A-SPORT

Γυμναστήριο - Αθλητικά είδη
ΡΗΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Γυμναστής
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 28 ΑΝΑΤΟΛΗ

Ενας παραδοσιακός γάμος

Ενας μακροχρόνιος δεσμός και πολυδιάστατη συγγένεια συνδέει εμάς τους Σουλιώτες - Λακκιώτες με το άλλοτε Αρχοντοχώρι της Τσαμουριάς το Μαργαρίτι. Γράφω αρχοντοχώρι γιατί εδώ επί Τουρκοκρατίας κατοικούσαν οι προύχοντες της περιοχής Μπέηδες, Αγάδες και Κοτσαμπάσηδες.

"Στη Βρύση στα Τσερίτσια-να στον πάτο από τη χώρα. Μπουλουμπασάδες κάθονταν κι όλοι Μαργαριτιώτες....".

Εφυγαν και οι τελευταίοι Τούρκοι το 1944 κυνηγημένοι από τους αντάρτες μας ως προδότες και συνεργάτες των Γερμανών. Σιγά σιγά στα έρημα Τούρκικα σεράγια κατέβηκαν πολλοί Σουλιώτες και Λακκιώτες κι έριξαν σε τούτο τον ήμερο τόπο κορνιό. Πολιτογραφήθηκαν έγιναν κληρούχοι κι απέμειναν εδώ.

Πολλά θα μπορούσε να γράψει κανένας για το Μαργαρίτι, όπως για τ' όνομά του για το Ενετικό κάστρο για τα τρία τζαμιά του κ.λ.π. Πρόδωσή μου δεν είναι η ιστορία του Μαργαριτιού, ίσως άλλη φορά.

Σήμερα, την επομένη του Αγίου Κοσμά που πανηγυρίζει τούτο το κεφαλοχώρι πάντρεψαν τον πρωτότοκο γιό τους οι Μπουλωσαίοι. Η φαμίλια ετούτη κρατάει από τα Σουλιωτοχώρια έχει δε ρίζα και από τη Λάκκα μας και η βάβω η Δέσπω ήταν κόρη του Λάμπρο Κολιάκη του τα-

χυδρόμου που ξαναγράψαμε γι αυτόν, από την Μπεσιά.

Παραδοσιακός γάμος με όλα τα έθιμά του. Σ' αυτόν τον γάμο θ' αναφερθώ. Στεργισμένο σε ψηλό κλαρί στην είσοδο της αυλής κυμάτιζε το μπαϊράκι στολισμένο με μεράκι και στις άκρες του σταυρού τρία μήλα καρφωμένα.

Ο Μίχος με τη Μίχαινα ορδοί, χαρούμενοι και καλωσυνάτοι, όπως είναι πάντα, καλωσόριζαν τους καλεσμένους.

"Η ώρα η καλή, χασελίτικα, καλορίζικα, να σου προκόψουν τα παιδιά" ήταν οι συνηθισμένες ευχές. Και η απάντηση: "Ευχαριστούμε και στα σπίτια σας...".

Λυγερόκορμες κοπέλες, ανηψιές και συγγένισες κερνούσαν γλυκό, κρύο νερό, ρακί, και κρασί με μεζέ τηγανίτες, πίτες και ψητό. Σαν μαζεύτηκαν οι καλεσμένοι ο βλάμης με το μπαϊράκι στο χέρι έδωσε το σύνθημα του ξεκινήματος για την εκκλησία του Αγίου Βασιλείου στο κέντρο του χωριού με δυο μπαταργιές. Ενας ακόμη τράβηξε έξι μπιστολιές και ο Λιάμης τον ακολούθησε. Παλαιό έθιμο το ντουφεκίδι στο γάμο. Μπροστά πήγαινε το φλάμπουρο ακολουδούσε μια αρμαδιά αγόρια και κορίτσια χορεύοντας. Πίσω τους τα όργανα με το κλαρίνο πρώτο και τη Βαγγελιώ να τραγουδάει "Ώπνα περδικομάτα μου κι ήρδα στο μαχαλά σου..." και παραπίσω

εμείς, το ψίκι, έχοντας στη μέση το γαμπρό.

Φτάσαμε στην εκκλησιά πρώτοι. Σε λίγο ήρθε κι η νύφη λυγερόκορμη, γαϊτανόφριδα. Μας αγκάλιασε όλους με μια ματιά. Μας κατέκτησε με το χαμόγελό της. Η γηραιός Παπακώστας έκανε το μυστήριο. Υστερα όλοι ευχηθήκαμε μακροημερευση, υγεία και ευκαρπία στους νεόνυμφους.

Κουμπάροι, βλάμηδες και φυλαχτάδες όλοι μαζί συνοδέψαμε το νέο ζευγάρι στο σπίτι του γαμπρού. Η πεθερά έστεκε στο κατόφλι της πόρτας με το μέλι και το γάλα.

Οι παρασυνυφάδες και οι γειτόνισες τραγουδούσαν "Έβγα πεθερά στη σκάλα με το μέλι με το γάλα...".

Μέλωσε πρώτα η πεθερά τη νύφη. Εβαλε το δάχτυλό της στο μέλι κι απ' εκεί στο στόμα της νύφης, που αμέσως τη μιμήθηκε. Εγινε και η καθιερωμένη σπουδή έθιμο πανάρχαιο προχριστιανικό το χύσιμο του γάλακτος κατ'αγίαν. Όλα της νύφης και της πεθεράς να γίνονται "μέλι - γάλα".

Η νύφη στη συνέχεια σταύρωσε το πρέκο της πόρτας και τους ορδοστάτες με μέλι και κατόπιν μπήκε στο σπίτι με το "δεξι".

Η πλατεία του Μαργαριτιού ασφυκτικά γεμάτη. Οι πλούσιοι μεζέδες η παγωμένη μπύρα το καλό κρασί και γενικά η χαρούμενη ατμόσφαιρα μας κράτησαν μέχρι το πρωί.

Ο γάμος του Μαργαριτιώτη μα και δικού μας κ. Μπόλωση έδωσε στους νέους εικόνες που μόνο από διηγήσεις είχαν ακουστά. Έδωσε και σε μας τους μεγαλύτερους περίσσια συγκίνηση και όμορφες αναμνήσεις.

Ευχόμαστε στους νεόνυμφους να ζήσουν ευτυχισμένα και στους γονείς να χαρούν γρήγορα εγγονάκια.

Ε.Κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ
ΤΑΞΙΤΖΗΣ
ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΤΗΛ.: 48285
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Δυό λόγια για τους αείμνηστους συγχωριανούς μας

Συνέχεια από την 5η σελίδα
Τικό Γραφείο στη θέση Λεβέντη. Η μεταφορά του κοινοτικού γραφείου στην τοποθεσία που βρίσκεται σήμερα είναι τελείως ακατάλληλο. Θα μου πείτε τώρα έγινε, δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά, το κράτος δαπάνησε χρήματα όλα αυτά είναι σωστά. Αλλά διδείο σχολείο έχει γίνει προπολεμικά και μονοθέσιο στο Λεπάδι σήμερα είναι κλειστά γιατί είναι κλειστά (διότι άλλαξαν οι καιροί άλλη εποχή έχουμε σήμερα). Ετσι και το χωριό στο Λεπάδι ήταν θέμα και μάλιστα επιβεβλημένο τότε να γίνει συρρίκνωση του χωριού. Σήμερα όμως είναι διαφορετικά τα πράγματα. Θα υπάρξουν και σήμερα αντιρρήσεις ότι πρέπει να γίνει το χωριό πρέπει να μείνει το γραφείο αυτός που θα υποστηρίξει θα πρέπει να κάνει ο ίδιος αυτοκριτική να μιλήσει και με τα παιδιά του να βγάλει το συμπέρασμα, κι άμα δικαιωθεί τα ξαναλέμε. Αλλά εγώ τουλάχιστον πιστεύω ότι ισχύει εκείνος ο χρησμός του Μαντιλείου των Δελφών είπατε τω Βασιλεί χαμέ πέσει Δαίδαλος αυλά κ.τ.λ. Οι φαρφαρόνες και τα ανύπαρκτα μεγάλα λόγια δεν χρειάζονται. Χωριό που φαίνεται κολαούζο δεν χρειάζεται. Πέστε μου έναν στο συνοικισμό Λεπάδι που σχεδιάζει το μέλλον του, ή είναι σήμερα νέος και δημιουργεί σχέδια για να μείνει μόνιμος στο χωριό εάν πάλι αυτά που γράφονται είναι λανθασμένα. Νομίζω όχι. Οπωσδήποτε δεν είναι, έχουμε πρόσφατη απόδειξη πόσα χρήματα δαπανήθηκαν για το θέμα υδρεύσεως, εχρησιμοποιήθη ο όρος για το Λεπάδι. Η μελέτη όμως εμφανίζει παροχή νερού στην πρωτέρα κατάσταση του χωριού, άρα έχουμε μια μεγάλη διαφορά στην χρηματική δαπάνη μεταξύ κοινοτικού γραφείου και υδρεύσεως συνοικισμών. Προσωπικά σας γνωρίζω ότι δεν προκατέχουμε από κάτι που θα έχει προσωπικό συμφέρον, ή κάτι άλλο που να μπορέσει να θεωρηθεί επιλήψιμο, αυτά που γράφονται θα διαπιστωθούν στην πορεία του χρόνου και δεν θα βγώ εγώ άδικος κριτής στην πορεία του χρόνου.

Και ένα άλλο ακόμη το πανηγύρι στις 15 Αυγούστου είναι πολύ άνοστο να γίνεται στο Λεβέντη, πως και γιατί εφαρμόθηκε και τι νόημα έχει παραμένει επίσης άγνωστο, και δεν είναι δυνατόν να τεκμηριωθεί και να σταθεί λογικά. Αυτά τα λόγια τ' απευθύνω εις τον αιδεσιμότατο του χωριού και θα ήθελα να τα στηρίξει δραστηρικώς τουλάχιστον. Διότι τον κατέχει και τον διέπει λογική και αξιοπρέπεια αλλά και μεγάλη εκτίμηση εκ μέρους μου, επομένως πρέπει να σταθεί όρθιος στο καθήκον του και δικαίωμα του είναι να εγκρίνει και να το στηρίξει και υπέρ και κατά εντός του πλαισίου της ορθής τοποθετήσεως, και λογικής.

Κυρίες πρόεδρε και μέλη του Συλλόγου. Νομίζω ότι, έπρεπε να γίνουν γνωστά τα ως άνω αναφερόμενα και να μην σιγοψυδρίζονται εκ του πονηρού.

Και ούτε ο Σύλλογος να νίπτει τις χείρας του με το δικαιολογητικό ότι δεν είναι της αρμοδιότητος και δεν αναμειγνύεται κ.τ.λ. σε θέματα να διχάζουν το χωριό. Το αντίθετο γίνεται, μένει δεσπής στα κακώς έχοντα και τέλος πάντων ποιός είναι στο χωριό σήμερα να αποτελεί και να παίρνει αποφάσεις σε θέματα του χωριού ώριμος νέος δεν είναι κανείς.

Όλα όσα γράφονται δεν έχουν σκοπιμότητα να βλάψουν ή να θίξουν συμφέροντα, έτσι διαγράφονταν και φαίνονται στην τότε επικρατούσα κατάσταση, ενώ σήμερα φαίνονται πολύ διαφορετικά και φαίνονται με άλλη εικόνα με άλλη διάσταση, ορατό το μέλλον και είμαστε υποχρεωμένοι ν' ακολουθήσουμε το ρουν της ιστορίας.

Πρόσφατα γεγονότα με νόμο του κράτους έγινε νόμος για σύμπτυξη των κοινοτήτων, παραμένει αδρανής. Οι λόγοι είναι πολλοί η πορεία στο μέλλον να κρίνει εάν και το χωριό μας θα γίνει όπως το οραματίζονταν οι προκάτοχοί μας. Θυμάμαι προ του 1940 όταν ήμουν παιδί η επιθυμία όλων ήτο να γίνει το χωριό στο Λεπάδι μέχρι σήμερα δεν έγινε απολύτως τίποτα. Το μέλλον φαίνεται επίσης αβέβαιο και σκοτεινό. Τελειώνω ίσως έγινε κουραστικός επίσης όποιος συγχωριανός διαφωνεί αρκεί να στηρίξει, τα ως άνω γραφόμενα τεκμηριωμένα πάνω σε λογική βάση, και όχι με ανύπαρκτα μεγάλα λόγια, που εφαρμόζουν κάποιοι άλλοι δημοσκόποι.

Με εκτίμηση
Δ. ΤΡΑΣΣΗΣ

ΣΗΚΩ ΜΑΡΚΟ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Για έβγα Μάρκο Μπότσαρη απ' το βαθύ σκοτάδι, για να μας πεις πως τα περνάς αυτού μέσα στον Αδη.

Για σήκω Μάρκο Μπότσαρη από το Παλιχώρι, και φόρεσε τα άρματα, να σε καρεί η Ηπειρ' όλη.

Να πάμε σ' όλα τα χωριά σε γάμους πανηγύρια πρώτος να σέρνεις το χορό, να πέφτουν καριοφύλια.

Να σηκωθούν αρματωλοί, κλέφτες Καπεταναίοι, να σηκωθεί η Δέσπω μας και όλοι οι Τζαβεθαίοι.

Και στο βουνό ν' ανέβεις το Σούλι ν' αγναντέψεις εκεί όπου ποπήμενες σήμερα να χορεύεις.

Γειά σου χαρά σου Μπότσαρη της Ηπείρος καμάρι, γενναίος ήσουν στον πόλεμο θειό σαν το Πονητάρι.

Να σε καρεί η Ηπειρος και η Ελλάδα όλη, γειά σου Λεβέντη Μπότσαρη που δεν φοβόσουν Βόλη.

Ποιητής και στιχουργός
Θωμάς Τόκας

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω συνδρομητές λαβάμε τις συνδρομές τους και τους ευχαριστούμε θερμά:

Σπύρος Κρανάς 2.000 δραχ.

Λύγκας Ερμανουήλ 5.000 δραχ.

Σκουλήκας Λάμπρος 3.000 δραχ.

Τάσσης Ευάγγελος 2.000 δραχ.

Tolis Olga 5.000 δραχ.

Τσίρος Μάνθος 1.000 δραχ.

Σκουλίκας Κλέαρχος 2.000 δραχ.

Μάρκου Ηρακλής 1.500 δραχ.

Neassiakis Konstantinos Γερμανία 7.000 δραχ.

Τζέρμης Ευάγγελος 2.000 δραχ.

Τελέλης Γεώργιος 5.000 δραχ.

Κατσίκης Λάμπρος 3.000 δραχ.

Νίκας Νικόλαος 1.000 δραχ.

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΤΟΝΤΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΛΗΣ
ΠΕΤΡΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΑΣ
ΤΗΛ.: 0683-4127